

mere ønsket at tage Ordet, som man gerne vil tillægge dette stemme Ting Skylden for, at der i en Marrække ikke er kommet mere ud af Arbejdet paa denne Sag. At det, jeg kunde have at sige, for saa vidt er lidet forfriskende, skal jeg villig indrømme, men, som sagt, det kunde dog muligvis have nogen Interesse paa forskellige Punkter for forskellige Personer.

Med Forelæggelsen af dette Forslag i Aar gav den ærede Marineminister et Overblik over den trange Gang, dette Lovforslag har haft i en Række af Aar. Der var 9 Aar, hvor der ingen Ting blev foretaget, og Aaret i Aar er Forslagets ellefte. Forslaget kom igen hvert Aar nogenlunde i samme Tilstand, indtil man endelig fik nogle enkelte lidt mere indgribende Forandringer i det sidste Par Aar, og det er dem, vi have at gøre med. Jeg tror at turde sige, at Folketinget, da Forslaget blev forelagt her i Tinget i Fjor, tog fat paa Sagen og ønskede at saa den behandlet. Man nedsatte et Udvalg, og det er, som sagt, om dette Udvalgs Arbejde i Sagen, jeg gerne vilde sige et Par Ord. Man endte sin Behandling af Forslaget om Søværnets Ordning med en foreløbig Betænkning. Jeg maa først gøre Rede for, hvorfor vi ikke kom længere end hertil. Det var, fordi man fandt, at der var saa mange Forandringer, man kunde ønske at foretage i Forslaget, at man ikke saa sig i Stand til at stille de paagældende Ændringsforslag, men maatte lade det bero ved den foreløbige Betænkning. Samtidig gjorde vi dog 19 Henstillinger om Lovens 66 Paragraffer til nærmere Overvejelse af Marinedirektionen og fremsatte Ønsket om en Forelæggelse af et nyt Lovforslag her i Aar. Jeg skal med den ærede Formands Tillæbelse fra Betænkningen oplæse det Par Ord desangaaende. De findes i Sp. 1671 i Tillæg B. for Samlingen 1895—96: „Ihvorvel der ved Behandlingen af nærværende Lovforslag kunde være rig Anledning til at berøre flere Punkter, den nærværende Organisation og Administration vedrørende, formener man dog at have anset nogle Hovedpunkter for en Omordning af Søværnet og derigennem sit Standpunkt. Udvalget imødeser derfor Udarbejdelsen af et nyt og tilfredsstillende Lovforslag, bygget paa en indgaaende kritisk Undersøgelse af de mangeartede under Søværnet hørende Institutioner og disses praktiske og økonomiske Samarbejde.“ Naar man altsaa i Administrationen har dolet over at Folketinget ikke vilde tage sig af Sagen, skulde man jo tænke, at nu vilde dette høre op, og at man nu kunde have

ventet Forhandlingsvillighed fra den Side. Men det syntes rigtignok, da Udvalget begyndte at tage fat, at Villigheden til Forhandling ikke var saa stor, som man havde tænkt. Der førtes en meget ringe Forhandling med Ministeren i Udvalget, og i Aar er der, kan jeg gerne sige, stillet ikke ganske saa Hindringer i Vejen for denne Sags Fremme, saa at det, hvad jeg forhaabentlig skal godtgøre, heller ikke kan antages at have været den ærede Ministers Mening at saa Forslaget fremmet i Denne Samling. Naar Søværnet efter min Overbevisning er gaaet noget ned ad Bakke i en længere Marrække, maa Ansvaret herfor være hos Ministeren og hans Hjælpere. Man bliver ikke meget fristet til at beskæftige sig med denne Ting, naar man ser Forslaget, som det her foreligger med de mange Bemærkninger, der ledsage det, idet man i disse finder en Aand, der synes at være vel meget fra Tiden før 48, eller, om jeg saa maa sige, et Udslag af: Vi alene vide Systemet. Der er en Form og en Tone deri, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa. Ved at læse det, vil man blive klar derover, i alt Fald har jeg ikke set noget i den Stil andetsteds, heller ikke under Forhandlinger med de øvrige Ministre. Jeg vilde ikke have undret mig, hvis den ærede Minister selv havde været noget forhavset over Formen af disse Bemærkninger, eller om han mulig havde ønsket, at Forslaget havde foreligget her i en anden Form.

Forelæggelsen skete ikke før den 12te December, og Marineministeren udtalte sig da paa en Maade, som i alle Tilfælde kunde opfattes som en lille Bebrejdelse til Udvalget for, at det i Fjor havde trukket sit Arbejde noget for meget i Langdrag. Jeg tror dog, at jeg til Sammenligning med Udvalgets Arbejdsvillighed og Hurtighed kan anføre, at den ærede Mariaeminister selv har — blot for at saa nogle ganske saa Ændringer ind i Lovforslaget — anvendt ti Aars Overvejelser, og at det fra i Fjor har udtrævet 8 Maanedes blot at forelægge Lovforslaget i Aar, og at man har været 7 Maanedes om at nedsætte den Kommission, vi i Udvalget havde talt om. Det staar ganske vist ikke nævnt i Betænkningen, men man forudsatte som rimeligt, at en Kommission blev nedsat til at tage denne Sag op til en indgaaende kritisk Behandling. Denne af Ministeren nedsatte Kommission blev, som sagt, ikke nedsat i April efter Betænkningens Afgivelse, men først den 28de Oktober, altsaa et godt Stykke Tid efter, at Samlingen var aabnet. Af den Skrivelse, som Marineministeren har tilskillet denne Kommission, ville de Herrer se, at det er ikke den foreløbige Betænkning, som Kommissionen